

spørger jeg om: Hvis nogen af disse Havne skal prægraveres, skal det da være den gamle eller den nye Havn? Den nye Havn er væsentlig tilvejebragt ved den gamle Havns Arbejde. Den gamle Havn har i en lang Arrække betalt langt højere Havneafgift, end der vilde have været nødvendighed og Rimelighed for, hvis man ikke havde projekteret Frihavnen. Det er altsaa den, som har tilvejebragt Midlerne til Frihavnen. Nu spørger jeg: Er der nogen Billighed i, at man tager de Midler, som den gamle Havn har tilvejebragt, anvender dem til at bygge en Frihavn for og tilmed anvender dem paa en saadan Maade, at det vil ødelægge den gamle Havn. Man tager Pengene fra den ene og giver til den anden for at sætte den anden i Stand til at ødelægge den ene. Jeg spørger, om det ikke er en Uretfærdighed, som der ikke kan paavises Mage til andet Steds. Jeg veed godt, at den højtærede Indenrigsminister ser noget anderledes paa dette Spørgsmaal; men det er, fordi Indenrigsministeren savner de kommercielle Kundskaber, som ere nødvendige for at kunne domme om disse Forhold. Man kan ikke forlange alt af den højtærede Indenrigsminister; jeg gør det ikke, jeg siger det ikke som nogen Dabel eller Medfættelse, men det er saa. — Men foruden den Prægravaation er der den, som ligger deri, at Havneafgiftens Nedsættelse for den gamle Havns Vedkommende ikke skal indtræde, i alt Fald ikke straks. For det første gives der sin en Bemyndigelse for Indenrigsministeren, som han kan lade være at benytte, naar det ikke konvenerer ham. Dernæst bliver Fritagelsen først obligatorisk, naar Frihavnen i hele sin Udstrækning aabnes for Driften; men hvad det vil sige, savner man en bestemt Definition af. Det er givet, at Frihavnen i intet Tilfælde kan aabnes i sin hele Udstrækning før om 3 Aar; thi den bliver ikke færdig før. Det er slet ikke givet, at det ikke kan vare 13—15 Aar. Landmandsbanken forbeholder sig 10 Aar til at bestemme, hvorvidt det vil indlemme 300,000 Kvadratalen Areal i Frihavnen, og Domstolene ville altsaa med Høje kunne sige, at Frihavnen ikke er aabnet for Drift i sin hele Udstrækning, for Landmandsbanken 10 Aar efter har udtalt sig om Spørgsmaalet; altsaa først 3 Aar + 10 Aar + et Par Aar til, som medgaa til at gøre Arealet i Stand, man kan altsaa vente 15 Aar, inden Begyngelsen træder i Kraft. Nu er der ingen Tvivl om, at den ærede nuværende Indenrigsminister ikke vil benytte en saadan Fremgangsmaade; men i selve Lovforslaget er der ikke nogen som helst Sikkerhed for, at ikke

hans Eftermand vil gøre det, og der er jo ingen, der veed, hvor længe vi have den Ære at beholde den nuværende Indenrigsminister. Der lægges intet Vaand paa hans Eftermand ved denne Bestemmelse. I hvert Fald er der ikke Nødvendighed for at opstille det saaledes som her; naar man ser hen til Tænsen, som har gjort sig gældende med Hensyn til at favorisere den nye Havn i Forhold til den gamle, saa man Sagen stilles klart. — Nu bliver det vedtaget ved denne Lov, at Skibsafgiften skal bortfalde, saa snart Frihavnen i hele sin Udstrækning aabnes til Drift. Skibsafgiftens Bortfalden har været Genstand for lang og varm Diskussion, og jeg hilser med Anerkendelse og Glæde, at vi ere komne saa vidt, (at der er Udsigt til, at den falder bort; men min Glæde bliver mindre derved, at den først falder bort, naar Frihavnen i hele sin Udstrækning aabnes for Driften. Jeg skal tilslade mig at gøre opmærksom paa, at der er en lille Uoverensstemmelse af komisk Natur. Den ærede Indenrigsminister siger i Motiverne til Lovforslaget, at det er umuligt at opkræve Skibsafgiften i Frihavnen, og har derfor ment, at den burde bortfalde. Her er vedtaget en Bestemmelse, som gaar ud paa, at Skibsafgiften, i alt Fald indtil Frihavnen aabnes i hele sin Udstrækning, skal opkræves i Frihavnen. Der synes at være nogen Modsigelse heri. Det er blot som en Kuriositet, at jeg nævner det her.

Jeg vil paa det aller varmeste anbefale det høje Ting at træffe en Forandring i denne Bemmelse i § 8. Jeg forlanger ikke, hvad for øvrigt i og for sig ikke vilde være noget ubilligt Forlangende, at den gamle Havn skal favoriseres i Sammenligning med den nye; men jeg forlanger blot, at de skulle være lige stillede. Det har under alle Forhandlinger, som have været førte om Frihavnen, været den aldeles bestemte Forudsætning, og det var Forudsætningen, den Gang Ministeren konciperede Lovforslaget og forelagde det for Rigsdagen, det er Folketinget, som har gjort Forandring deri; men hvorfor skulde vi ikke kunne gaa tilbage til den Form, som Lovforslaget havde, da det blev forelagt i Folketinget? Jeg mener ikke dermed, at man skal nægte at gaa ind paa Folketingets Ønske kun at opkræve 300,000 Kr. ved Havneafgift, jeg mener blot, at Loven skal gaa ud paa, at Havneafgiften skal opkræves med 30 Ore pr. Register-ton, saavel i den ene som den anden Havn, indtil der ved Lov foregaar Forandring deri. Jeg anser dette Spørgsmaal for at være af allerstørste Vigtighed, og jeg veed vel, at jeg ikke tør forudsætte Sagkundskab her hos